

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 119/2023-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Malacky č. k. 3 Nt 34/2020-41 a jeho postupu pri ukladaní trestov v trestných konaniach vedených pod sp. zn. 1 T 11/2012, sp. zn. 2 T 13/2010 a sp. zn. 0 T 336/2011 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 17. januára 2023 domáha vyslovenia porušenia práva na spravodlivý súdny proces rozhodnutím Okresného súdu Malacky č. k. 3 Nt 34/2020-41 a jeho postupom pri ukladaní trestov v trestných konaniach vedených pod sp. zn. 1 T 11/2012, sp. zn. 2 T 13/2010 a sp. zn. 0 T 336/2011. Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu.

1. 2. Z ústavnej sťažnosti a zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu č. k. 1 T 11/2012 z 28. novembra 2012 uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) a ods. 4 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Trestného zákona. Za tento zločin bol sťažovateľ odsúdený okresným súdom na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne. Sťažovateľ sa k spáchaniu zločinu priznal. Súčasne okresný súd zrušil trestné rozkazy okresného súdu č. k. 1 T 110/2009 z 3. novembra 2009 a č. k. 1 T 129/2008 z 26. mája 2008. Proti rozsudku okresného súdu sťažovateľ odvolanie nepodal a rozsudok nadobudol právoplatnosť 14. decembra 2012.

3. Návrhom zo 17. septembra 2020 doplneným 27. augusta 2021 sťažovateľ žiadal obnovu konania v tejto trestnej veci, pretože v rámci ukladaného trestu, ktorý mu bol uložený v trestnom konaní pod sp. zn. 1 T 11/2012, mu mali byť zarátané aj ďalšie dva tresty, a to pod sp. zn. 2 T 13/2010 a sp. zn. 0 T 336/2011. Ďalej uviedol, že mal dostať trest dva roky, pretože mu bol ukladaný trest v zmysle asperačnej zásady, kde mu bol uložený trest vo výške 5 rokov, a to na základe mimoriadneho zníženia.

4. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 3 Nt 34/2020 a okresný súd jeho návrh uznesením z 13. decembra 2021 zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú však zobral späť jeho obhajca 11. apríla 2022, aj s písomným súhlasom sťažovateľa zo 7. apríla 2022.

5. Následne Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1 Tos 25/2022 zo 17. mája 2022 zobral späťvzatie sťažnosti na vedomie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24. mája 2022.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práva na spravodlivý súdny proces a sťažovateľ pokračuje v tej istej argumentácii, ako to uviedol v návrhu na obnovu trestného konania (bod 3), ktorý však zobral sám späť už v konaní pred všeobecnými súdmi.

7. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde]. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

8. Napadnuté uznesenie okresného súdu z 13. decembra 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Tos 25/2022 zo 17. mája 2022 (ktoré sťažovateľ v ústavnej sťažnosti nespomína) nadobudlo právoplatnosť 24. mája 2022. Zohľadňujúc okolnosti danej veci, možno bez pochybnosti uzavrieť, že ústavná sťažnosť podaná na poštovú prepravu 16. januára 2023 je vo vzťahu k napadnutému uzneseniu okresného súdu zjavne oneskorene podaná, a preto ju ústavný súd odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde. Týka sa to samozrejme aj ostatných konaní, ktoré sťažovateľ spomína vo svojom podaní v bode 1.

III.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

9. Ústavný súd môže podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu

v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Keďže v danej veci neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu